

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ يُضَاعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ مَا كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ﴿٢٠﴾

20 İşte bunlar, yeryüzünde Allah'ı âciz bırakamazlar, koyduğu kanunların dışına çıkarak, yakayı kurtaramazlar. Onların Allah'ın dışında, kulları durumundakilerden yardım isteyecekleri dostları, koruyucuları da yoktur. Onların cezası katlandıkça katlanır. Onlar hakkı işitmeye tahammül edemiyorlar. Zaten hakikati görmüyorlar, anlamıyorlar.

أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٢١﴾

21 Onlar kendilerini, birbirlerini hüsrana uğratanlardır. Uydurmakta oldukları şeyler de, bir fayda sağlamamış, kendilerini terkedip kaybolmuştur.

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخَسَرُونَ ﴿٢٢﴾

22 Onlar, kesinlikle onlar âhirette, ebedî yurttan en çok hüsrana uğrayacak olanlardır.

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآخَبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣﴾

23 İman ederek, hâlis niyet ve amaçlarla, İslâm esaslarını, İslâmî düzeni hayata geçirenler, iş barışı içinde bilinçli, planlı, mükemmel, meşrû, faydalı, verimli çalışarak nimetin-ürünün bollaşmasını sağlayanlar, yerinde, haklı çıkışlar yaparak, düzelmeye, iyiliğe, iyileştirmeye ön ayak olanlar, cârî-kalıcı hayırlar-sâlih ameller işleyenler Rablerine kemâl-i edeple gönülden boyun eğenler, işte onlar cennet ehlidirler. Onlar orada ebedî yaşayacaklar.

مَثَلُ الْفَرِيقَيْنِ كَالْأَعْمَىٰ وَالْأَصْمَىٰ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٢٤﴾

24 Bu iki zümrenin, kâfirlerle mü'minlerin farkı, kör ve sağır olan kimseyle, gören ve duyan kimsenin farkı gibidir. Bunlar, bu misaldekiler, hiç birbirine eşit olabilirler mi? Hâlâ ibret alıp düşünmeyecek misiniz?

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٢٥﴾

★ 25 Nuh'u kavmine özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere Rasûl olarak gönderdik.

“- Ben size gönderilmiş, sorumluluk, hesap ve cezanın varlığını açıklayan apaçık bir uyarıcıyım” dedi.

أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْاِيمِ ﴿٢٦﴾

26 “- Yalnızca Allah'ı ilâh tanıyın, candan müslümanlar olarak Allah'ın hükmüne teslim olun, saygıyla Allah'a kulluk ve ibadet edin. Yalnız Allah'ın şeriatına bağlanın, Allah'a boyun eğin. Ben, sizin adınıza, can yakıp inleyen müthiş bir azaptan korkuyorum” dedi.

فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرِيكَ إِلَّا بَشَرًا مِثْلَنَا وَمَا نَرِيكَ اتَّبَعَكَ إِلَّا الَّذِينَ هُمْ أَرَادْنَا بِأَدَى الرَّأْيِ وَمَا نَرِي لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ ﴿٢٧﴾

27 Kavminden ileri gelen, kulluk sözleşmesindeki ortak taahhütlerini, Allah'a iman, kulluk ve sorumluluk bilincini şuur altına iterek örtbas edip inkârda ısrar eden, küfre saplanan kodamanlar:

“- Biz seni, sadece bizden biri gibi düşünüyoruz. İlk bakışta, yalnızca bizim ayak takımımızın, rezillerimizin sana tâbi olduğunu görüyoruz. Sizin bize herhangi bir üstünlüğünüzü de bilmiyoruz. Aksine sizin yalancı olduğunuzu düşünüyoruz” dediler.

قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَآتَيْنِي رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ أَنُلْزِمُكُمْوهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ﴿٢٨﴾

28 Nuh:

“- Ey kavmim, eğer ben Rabbimden gelen apaçık hak bir delile, kitap ve şeriata dayanarak görevimi yapıyorsam, O bana, kendi katından bir rahmet vermiş, size de, bunu göreceğ göz nasip olmamışsa, buna ne diyeceksiniz? Siz bunu hoş karşılamazken, biz sizi onu kabule mi zorlayalım?” dedi.